

[Indenrigsministeren.]

1960 af et af landbrugsministeren i 1959 nedsat udvalg til revision af bekæmpelseslovgivningen — blevet revideret ved loven af 3. maj 1961 om midler til bekæmpelse af plantesygdomme, ukrudt og visse skadedyr samt om midler til regulering af plantevækst, altså hormonpræparater.

Samtidig med gennemførelsen af den nugældende bekæmpelsesmiddellov gennemførtes den nugældende giftlov.

Begge de nævnte love tilsigter på basis af de eksisterende organer i videst muligt omfang at beskytte mennesker og dyr mod faren ved anvendelsen af de af lovene omfattede stoffer.

Et af de vigtigste af de eksisterende kontrollerende organer er giftnævnet, som er blevet opretholdt ved den nugældende bekæmpelseslov. Dette navn tager som sagt bl. a. stilling til, om de forskellige slags bekæmpelsesmidler må anvendes, og når anvendelsen skønnes forsvarlig, foreskriver nævnet bestemmelser for hvert enkelt præparat om dets forhandling og praktiske anvendelse, herunder fastlæggelse af såkaldte sprøjtefrister, d. v. s. det seneste tidspunkt for et præparats anvendelse inden indhøstningen af afgrøder. Såfremt denne frist overholdes, vil afgrøderne ved indhøstningen normalt kun indeholde så ringe restkoncentrationer af det pågældende bekæmpelsesmiddels aktive stof, at afgrøderne ikke frembyder nogen fare for de mennesker eller dyr, der konsumerer de behandlede afgrøder.

Endvidere søger giftnævnet at koordinere de gældende regler på fællesnordisk basis, og jeg tror, at det er et af de spørgsmål, vi skal være opmærksom på. Jeg er blevet gjort opmærksom på, at i det sidste par dage har Europarådet netop drøftet disse spørgsmål i en lang debat.

Nævnet har også en snæver kontakt med det arbejde, der udføres af den af FAO/WHO nedsatte internationale ekspertkomité vedrørende levnedsmiddeltilsætninger. Repræsenteret ved giftnævnets toksikologisk sagskyndige sekretær deltages der ligeledes i det arbejde vedrørende plantebeskyttelsesmidler, som udføres af Europarådets komité vedrørende offentlige sundhedsspørgsmål, som altså, som jeg nævnte før, nys har haft en stor diskussion om dette.

Endvidere yder sundhedsstyrelsens litteraturtjeneste et værdifuldt bidrag til giftnævnets afgørelser. Litteraturtjenesten har, takket være et stærkt udbygget net af internationale kontakter i USA, Holland, England og de nordiske lande, ofte vist sig i stand til at fremkomme med oplysninger om undersøgelser m. v., før disse endnu har været offentligt tilgængelige i publiceret form, ligesom man gennem indberetning fra de danske ambassader har lejlighed til at blive bekendt med forslag til foranstaltninger i fremmede landes lovgivning.

Ved gennemførelsen af den nye bekæmpelsesmiddellov og den nye giftlov samt ved de andre måder, jeg her har fremdraget, har man i vidt omfang søgt at afværge eventuelle farer ved anvendelsen af de omhandlede præparater.

Herudover har sundhedsstyrelsen og andre i de senere år påpeget det nødvendige i at få gennemført en løbende kontrol med restkvanta af ukrudts- og skadedyrsbekæmpelsesmidler i foderstoffer og levnedsmidler, og dette var da også en af de vigtigste begrundelser for gennemførelsen af loven af 5. juni 1959 om et levnedsmiddelinstitut m. v.

I erkendelse af tilstedeværelsen af et akut behov for kontrol med anvendelsen af bekæmpelsesmidler og andre kemiske stoffer på produktionsområdet og som en overgangsordning indtil levnedsmiddelinstitutets endelige færdiggørelse oprettedes imidlertid i 1960 statens pesticidlaboratorium. Det kontrollerende arbejde, som pesticidlaboratoriet udfører, er særdeles gavnligt, men — og det vil jeg gerne understrege — en fuldstændig kontrol på området vil først kunne etableres, når levnedsmiddelinstituttet er færdigt. Foruden pesticidlaboratoriets arbejde har statens plantepatologiske forsøg og statens skadedyrlaboratorium gennemført forsøgsarbejder — som følges op på pesticidlaboratoriet — med bestemmelsen af restkvanta. Dette forsøgsarbejde har været af afgørende betydning for giftnævnets fastsættelse af regler for anvendelse af bekæmpelsesmidler under danske klimatiske forhold og jordbundsforhold.

Ifølge lov nr. 171 af 3. maj 1963 om ændringer i vandløbsloven er det forbudt at tilføre vandløbene kemiske stoffer. Undtagelse kan gøres ved dispensation fra landbrugsministeriet med henblik på bekæmpelse